

Ruben Prins

Een gevaarlijk spel

zwijzen

Sluit aan bij school

ZOEKLICHT
dyslexie

Ruben Prins

Een gevaarlijk spel

met tekeningen van
Wendy Panders

Sluit aan bij school

Zwijzen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijzen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijzen, voor een leven lang leesplezier!

is het gebruikte lettertype in deze uitgave

1e druk 2020
ISBN 978.90.487.3756.7
NUR 286

© Uitgeverij Zwijzen B.V., Tilburg, 2020
Tekst: Ruben Prins
Herziene uitgave, eerder verschenen in 2015.
Illustraties: Wendy Panders
Foto auteur: Chris van Houts
Tips: Monique van Hest
Vormgeving: Marieke Nelissen, le petit studio

Voor België:
Uitgeverij Zwijzen.be, Antwerpen
D/2020/1919/012

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijzenauteursrecht.nl.

Inhoud

1. Het verboden bos	5
2. De aanval	8
3. Sporen zoeken	13
4. De hut	18
5. Het plan	23
6. Aanvallen!	27
7. Wie een kuil graaft ...	31
8. Geen spel	35
Tips om in de klas over dit boek te praten	38

1. Het verboden bos

Mats loopt het bos in.

Waar was dat pad nou?

Hij speurt om zich heen.

Daar!

Tussen twee beuken ziet hij het.

Je moet erg goed kijken.

Het lijkt niet eens op een pad.

Maar Mats weet wel beter.

Hij loopt over het pad.

Zijn voeten veren op het mos.

De takken van de beuken slaan tegen zijn armen.

‘Kom mee!’

Hij hoort hoe zijn vriend **Milad** hem volgt.

‘En ... is hij mooi?’ vraagt Milad.

Mats grijnst, maar hij zegt nog niets.

‘Laat hem nou zien!’ zegt Milad.

‘Straks,’ antwoordt Mats.

Hij stopt voor een hoog hek met prikkeldraad.

Om de paar meter hangt een bordje.

Verboden toegang staat erop.

Mats haalt de rugzak van zijn rug.

Rustig ritst hij de tas open.

Milad komt snel naast hem staan.

Dan haalt **Mats** eindelijk zijn boog tevoorschijn.
Gloednieuw, gisteren gekocht.
De boog is zo mooi glimmend zwart.
De pijlen zijn felrood.
‘Die pijlen zijn van schuim,’ zegt Mats.
‘Maar ze kunnen best pijn doen.
En ze komen wel dertig meter ver.’
‘Dertig?!’ vraagt **Milad**.
Hij kijkt even naar zijn eigen boog.
‘Die van mij kan maar vijftien meter.’
Mats grijnst.
Hij heeft bijna een heel jaar gespaard.
En nu heeft hij eindelijk die boog.
Nu kan hij er elke dag mee spelen.
Elke dag van de grote vakantie.

‘Ik heb ook nog iets anders,’ zegt Mats.
Hij haalt een **zakmes** uit zijn broekzak.
‘Van mijn vader gekregen,’ zegt hij.
‘Voor mijn rapport.’
Milad schudt zijn hoofd.
‘Jij krijgt een zakmes voor je rapport,’ zegt hij.
‘En wat krijg ik?
Straf!’
Ze lachen even.
Dan stopt Mats het mes weer in zijn zak.

Hij wijst naar het bos achter het hek.
'Daar gaan we oorlogje spelen,' zegt hij.
Milad kijkt hem vragend aan.
Hij wijst naar de bordjes.
'Maar er staat *verboden toegang*,' zegt hij.
'Nou en?' zegt **Mats**.
'Achter dat hek is het lekker rustig.
En het is spannender.'
'Maar wat als iemand ons ziet?' vraagt Milad.
'Niemand ziet ons,' zegt Mats.
'We gaan toch oorlogje spelen en sluipen?'
Milad schudt zijn hoofd.
'We komen nooit over dat hek heen,' zegt hij.
'Klopt,' zegt Mats.
'We komen er nooit *overheen*.
Maar we kunnen er wel ... *onderdoor*.'
Hij wijst naar een plek een paar meter verder.
Naast het hek is een gat in de grond.
Daar kunnen ze onder het hek kruipen.
Mats loopt naar het gat.
Hij hangt de lege rugzak op zijn rug.
De boog houdt hij in zijn hand.
Dan laat hij zich op zijn buik in de kuil zakken.
Als een **soldaat** kruipt hij onder het hek door.
'Het spel begint,' zegt hij zacht.

2. De aanval

‘De regels zijn simpel,’ zegt **Mats**.

‘Jij gaat die kant op.’

Hij wijst naar rechts.

‘We tellen tot zestig,’ gaat hij verder.

‘Dan mag je schieten.

Als je de ander raakt, heb je een punt.

Goed?’

Milad kijkt even naar de boog van Mats.

‘Eigenlijk is het niet eerlijk,’ zegt hij.

‘Jouw boog is veel beter.

Kunnen we niet na elk punt ruilen van boog?’

‘Misschien,’ antwoordt Mats langzaam.

Hij heeft helemaal geen zin om te ruilen.

Stel je voor dat er iets fout gaat ...

Stel je voor dat Milad de boog beschadigt ...

Of nóg erger ...

‘Over dat ruilen praten we nog wel,’

zegt Mats snel.

‘Laten we nu eerst maar beginnen.’

Hij draait zich om en rent weg.

Hij telt hardop: ‘Eén ... twee ... drie ...’

Na twintig tellen kijkt hij achter zich.

Hij ziet Milad al niet meer.

Na zestig tellen stopt **Mats** met rennen.
Hij gaat achter een struik zitten.
Hij hoort zichzelf hijgen.
Zijn hart bonkt in zijn hoofd.
'Rustig,' fluistert hij.
'Rustig maar!'
Hij ademt een paar keer diep in en uit.
Dat helpt.
Het hijgen en bonken stopt.
Mats blijft nog even zitten.
Dan hoort hij wat.
Is **Milad** dan al zo dichtbij?
Mats tuurt langs de struik.
Hij moet haast hardop lachen.
Schrok hij daar nou zo van?
Het is gewoon een merel.
De vogel wroet met zijn snavel door de bladeren.
Mats staat op.
De merel schreeuwt en vliegt weg.
Oppassen, denkt Mats.
Elk geluid kan hem verraden.
Langzaam loopt hij door het bos.
Hij houdt zijn **kruisboog** in de aanslag.
Hij loert om zich heen.
Waar is Milad?
Krak!

Wat is dat?

Hoort hij nu stappen achter zich?

Maar dat kan toch niet?

Milad kan nooit achter hem zijn.

Milad is wel snel, maar niet zó snel.

Mats staat stil en luistert.

Hij hoort de wind door de bomen ruisen.

Hij hoort vogels fluiten.

Maar verder niets.

Geen stappen.

Het zal wel weer een merel zijn.

Hij klemmt zijn vingers nog vaster om de boog.

Daarna sluipt hij verder.

Opeens hoort hij het geluid weer.

Nu weet hij het zeker.

Het zijn stappen.

Met een ruk draait hij zich om.

Zag hij daar nu iemand?

‘Wie ... wie is daar?’ roept hij.

‘Ben jij dat, Milad?’

Geen antwoord.

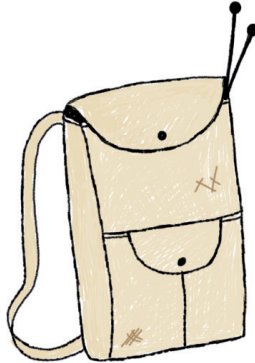
Hij vraagt het nog een keer.

Weer niets.

Mats slikt.

Is er nog iemand anders in het bos?

Het is eng, maar ook wel spannend.
Ik speel het spel gewoon mee, denkt **Mats**.
‘Ik heb een wapen!’ roept hij.
‘Laat je zien of anders ...’
Dan gebeurt het.
Uit een struik springt een schim tevoorschijn.
Het gaat heel snel.
Mats heeft niet eens tijd om te schieten.
De schim stormt op hem af.

Milad en Mats doen een spel in het bos.
Mats verstopt zich en besluipt Milad.
Maar dan krijgt Mats een vreemd gevoel.
Het lijkt alsof iemand hém besluipt.
Hoe kan dat?
Milad loopt toch voor hem?
Wat is er aan de hand?

ZOEKLICHT.
dyslexie

Zoeklicht Dyslexie, voor kinderen met leesproblemen of dyslexie. Het lezen van dit boek wordt makkelijker gemaakt door het speciale lettertype, overzichtelijk ingedeelde pagina's, eenvoudig taalgebruik en uitvouwpagina's met extra aandacht voor de belangrijke woorden uit het verhaal.

NUR 286

ISBN 978-90-487-3756-7

9 789048 737567

spanning

AVI E4

makkelijk lezen

Zwijssen, dé leesspecialist sinds 1846